

ZÁVĚREČNÉ HODNOCENÍ DIPL. PROJEKTU BC. MARTINY VÁŇOVÉ

Prof.ing.arch.ir. Z. Zavřel – vedoucí DP

Diplomantka si téma "Science center" vybrala společně se studenty nižších ročníků ve vertikálním ateliéru, ale na rozdíl od celé skupiny navazující na polohu bývalého "Bruselského pavilonu" zvolila velmi odlišnou polohu. Už ve svém Diplomním semináři hledala s větším přehledem **optimální místo v areálu pražského výstaviště** při respektování logiky celého prostoru holešovického meandru. Jako vedoucí práce jsem ji zrazoval od úzkého propojení s aktuální problematikou dostavby Veletržního palace a doporučoval jsem nezávislou pozici, ve které se bude moci plně věnovat samostatnému rozpracování zajímavého programu. Poloha projektu u bočního vstupu do areálu výstaviště tuto podmínku splňuje a dotváří společně s Marholdovým panoramatem a budovou Planetaria jakýsi nový soubor v přímé vazbě na historickou osu Stromovky.

Pro nástup návštěvníků do Science centra tak existuje několik rovnocenných cest : jedna diagonálně od hlavního vstupu do areálu výstaviště SZ směrem, druhá pak boční branou buďto od konečné tramvaje nebo rovnou ze Stromovky a další napříč celým výstavištěm od centrálního parkingu.

Otevřen zůstává i vztah k Planetáriu, jež by mohlo mít přímý vztah k budoucí expozici....

Stejně odlišně hledala diplomantka i **vlastní interpretaci programu** "Science centra" :

Ze řady evropských i amerických referencí se inspirovala především přehledností organizace a jasnou vazbou na základní přírodovědecké pojmy, méně spoléhala na často využívanou "zábavní" složku. Nutno zdůraznit, že smyslem projektu nebyl detailní návrh atraktivní expozice, nýbrž komplexní návrh stavby, která by dovolovala permanentní změny se značnou mírou flexibility.

Zásadní **rozhodnutí o formě stavby** je logicky podřízeno jak zvolené poloze, tak i předpokládané organizaci programu a cirkulaci návštěvníků. Jasný kubický objem se dvěma obslužnými zónami je proříznut volně tvarovaným vnitřním átriem, které napomáhá orientaci návštěvníků a přehlednosti různých částí expozice. Jednoduché organizační schéma respektuje všechny složité procesy, které v budově budou probíhat – vedle pohybu návštěvníků (jednotlivců i skupin různé velikosti) jde o zásobování, přípravu expozic, nástup a zázemí průvodců i technického personálu, únikové cesty atd.....

Architektonický výraz je velmi střídmý, stavba je zajímavá zevnitř – zvenku jde o strohý objem s použitím dvou základních materiálů – beton @ sklo. Specifické řešení velké skleněné stěny u jižního vstupu je charakteristickým oživením a studentka věnovala velkou péči "kinetickému efektu" stínících lamel, které při horizontálním pohybu vzájemně intereferují.

Severní fasáda je obdobná, sice bez stínění, ale otevřená přes velkou terasu do scenérie parku.

Obě zbývající fasády jsou velmi utilitární, podobně jako jejich vnitřní náplň. Vnější podoba projektu málo prozrazuje o bohatosti vnitřního prostoru; jednotlivým součástem interiéru a jejich funkčnosti věnovala studentka značnou pozornost.